

AUSTRALSK TYVBILLE

Den australske tyv (*Ptinus tectus*) stammer antagelig fra Australien. Den kom til Europa omkring år 1900 og er nu almindelig overalt, også her i landet. Den australske tyv hører til tyvbillernes familie (*Ptinidae*), som omfatter ca. 40 forskellige danske arter. Ud over den australske tyv er det oftest messingtyven (*Niptus hololeucus*) og den almindelige tyvbille (*Ptinus fur*), man støder på indendørs.

Foto:SSL

Messingtyven - Naturlig størrelse 3-4 mm

Foto: SSL

Australsk tyvbille - Naturlig størrelse 3-4 mm

Foto: SSL

Almindelig tyvbille - Naturlig størrelse ca. 3 mm

Biologi og skade

Den australske tyvbille kan i løbet af sin levetid lægge op til 1.000 æg. Æggene er klæbrige og anbringes enkeltvis eller i små grupper på det materiale, som larverne kan leve af. Larverne kan spinde, og i angrebne varer ses tråde og løst spundne kokoner, som larverne har siddet i.

Når larverne er fuldvoksne, forlader de normalt føden. De kan gnave sig ud gennem selv ret svær emballage, idet de efterlader cirkelrunde huller. Hullerne kan dog også gnaves af de voksne biller. Larven op søger et beskyttet sted, spinder en hvidlig, silkepapirsagtig kokon og forpupper sig. Undertiden gnaver larverne i underlaget for at danne et leje for kokonen, og de kan f.eks. gnave sig ind i mørkt træværk.

Ved stuepermeratur gennemføres udviklingen fra æg til voksen bille på 3-4 måneder. De voksne biller er

lyssky og især aktive om natten. De angriber de samme varer som larverne, men kan i modsætning til disse også gnave i tekstiler.

I husholdningen kan tyvbillerne angribe alle slags tørrede planteprodukter - herunder mel, gryn, kakao, krydderier, makaroni og droger.

I virksomheder, der producerer eller lagrer foderstoffer, benmel, hundekiks, tørret frugt og lignende, kan tyvbillerne undertiden opformeres i stort antal. På lofter og lagre kan tyvbillerne leve af insektræster samt rotte- og museekskremitter. Den kan også udvikle sig i fuglereder og i indtørrede ådsler, og man har ligeledes set, at tyvbiller kan gøre skade på insektsamlinger og udstoppede dyr.

Forebyggelse og bekæmpelse

Angreb af tyvbiller forebygges bedst ved, at varerne opbevares i tætsluttende emballage og så køligt som muligt.

For at gennemføre en effektiv bekæmpelse er det naturligvis vigtigt af finde frem til stedet, hvor larverne udvikles. Det er i mange tilfælde ikke helt let, da billerne kan vandre vidt omkring. I en beboelsesejendom kan de f.eks. via rørgennemføringer spredes fra en lejlighed til en anden. Om sommeren kan den australske tyvbille færdes udendørs.

Optræder billerne kun i mindre antal, er arnestedet ofte en samling hår, fjer, døde insekter eller lignende bag et panel eller i et hjørne på loftet. Fuglereder på loftet kan også være årsag til deres tilstedeværelse. I disse tilfælde vil en grundig støvsugning eventuelt suppleret med en pudring omkring arnestedet med et insektpudder klare sagen. Tekstiler kan, hvis det skønnes nødvendigt, beskyttes med et af de almindelige flydende mølmidler.

Ser man tyvbiller i køkkenet bør madvarer af ovennævnte type gennemgås. Angrebne madvarer eller madvarer under mistanke kasseres eller lægges i fryseren ved -18° C i et par døgn. Herefter foretages en grundig støvsugning af skabe og skuffer samt revner og sprækker i køkkenet. Sprøjtning med insektmidler er i de fleste tilfælde ikke nødvendig. En del af billerne kan have spredt sig og måske dukke op rundt omkring i beboelsen. Det er derfor vigtigt, at madvarer, der kan angribes, holdes forsvarligt emballeret.

Masseudvikling, som er set blandt andet i en blod- og benmelsfabrik, kan kræve mere omfattende foranstaltninger. For mindre partier vil kulde- eller varmebehandling være mest hensigtsmæssigt, mens en gasbehandling kan være nødvendig, hvis det drejer sig om større partier.